

Atsakovės: *Partena, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)*

2017 m. spalio 5 d. nutartimi Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) pripažino prašymą priimti prejudicinį sprendimą akivaizdžiai nepriimtiniu.

2017 m. liepos 19 d. Oberster Gerichtshof (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH/EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH*

(Byla C-437/17)

(2017/C 382/34)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberster Gerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH*

Atsakovė: *EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH*

Prejudicinis klausimas

Ar SESV 45 straipsnį ir Reglamento 492/2011/ES dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje⁽¹⁾ 7 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal šias nuostatas draudžiama nacionalinės teisės norma, tokia kaip pagrindinėje byloje (*Urlaubsgesetz* (Atostogų įstatymas, *UrlG*) 3 straipsnio 2 dalies 1 punktas, siejamas su 3 straipsnio 3 dalimi ir 2 straipsnio 1 dalimi), pagal kurią darbuotojas, turintis iš viso 25 metų stažą, tačiau jį igijęs ne pas tą patį darbdavį Austrijoje, turi teisę tik į penkių savaičių trukmės metines atostogas, o darbuotojas, 25 metų stažą igijęs pas tą patį darbdavį Austrijoje, turi teisę į šešių savaičių trukmės metines atostogas?

⁽¹⁾ 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje (OL L 141, p. 1).

2017 m. liepos 25 d. Krajský súd v Prešove (Slovakijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *EOS KSI Slovensko s.r.o./Ján Danko, Margita Jalčová*

(Byla C-448/17)

(2017/C 382/35)

Proceso kalba: slovakų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Krajský súd v Prešove

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *EOS KSI Slovensko s.r.o.*

Atsakovai: *Ján Danko, Margita Jalčová*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar atsižvelgiant į byloje C-470/12, *Pohotovost*, priimtą sprendimą ir į ES Teisingumo Teismo šio sprendimo 46 punkte suformuluotus argumentus, teisės norma, pagal kurią, nustatant, kad įstatymo saugomi interesai ir vartotojų interesų apsauga nuo nesąžiningų sąlygų yra lygiaverčiai, neleidžiama, kad juridinis asmuo, kurio veiklą sudaro kolektyvinė vartotojų apsauga nuo nesąžiningų sąlygų ir kuria siekiama Direktyvos 93/13/EEB⁽¹⁾ 7 straipsnio 1 dalies, perkeltos į Civilinio kodekso 53a straipsnio 1 ir 2 dalis, tikslo, be vartotojo, atsakovo, sutikimo, įstotų į bylą kaip kita proceso šalis (įstojantis į bylą asmuo) nuo proceso pradžios, ir šiame procese veiksmingai naudotųsi procesinėmis ir teisių gynimo priemonėmis vartotojo labai siekdamas šiame procese apsaugoti jį nuo sistemingo nesąžiningų sutarties sąlygų naudojimo, nors kitais atvejais įstojantis į bylą atsakovo pusėje asmuo, kuris, skirtingai nei vartotojų apsaugos asociacija, yra suinteresuotas, kad būtų pripažintos materialinės (turtinės) teisės, neturi gauti atsakovo sutikimo, kad galėtų įstoti į bylą jo pusėje nuo proceso pradžios siekdamas naudingai pasinaudoti procesinėmis ir teisių gynimo priemonėmis atsakovo labai, prieštarauja Sąjungos teisės lygiavertiškumo principui?
2. Ar atsižvelgiant į Teisingumo Teismo išvadas sprendimuose C-26/13 ir C-94/14, žodžių junginys „pateikiamos aiškia, suprantama kalba“, vartojamas Direktyvos 93/13 4 straipsnio 2 dalyje, turi būti aiškinamas taip, kad sutarties sąlyga gali būti laikoma suformuluota neaiškiai ir nesuprantamai ir dėl to atsiranda teisinė pasekmė, kad teismas [*ex officio*] nagrinėja sąlygos nesąžiningą pobūdį, net ir tuomet, kai dokumentas (nuostata), kuriame ši sutarties sąlyga įtvirtinta, pats savaime yra sudėtingas, nes jo teisinės pasekmės sunkiai numatomos vidutiniam vartotojui ir jo supratimui bendrai reikia profesionalios teisinės konsultacijos, kurios kaina yra neproporcinga paslaugos, kurią vartotojas gauna pagal sutartį, vertei?
3. Ar tuo atveju, kai teismas priima sprendimą dėl teisių, kylančių iš sutarties, sudarytos su vartotoju, kuriomis remiamasi prieš vartotoją, atsakovą, remdamasis tik ieškovo teiginiais ir išduoda mokėjimo įsakymą taikydamas pagreitiną procedūrą ir procese netaikant Civilinio proceso kodekso 172 straipsnio 9 dalies, kurioje neleidžiama išduoti mokėjimo įsakymo, jeigu su vartotoju sudarytoje sutartyje yra nesąžiningų sąlygų, Sąjungos teisei prieštarauja valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos dėl nustatyto trumpo termino pateikti prieštaravimą dėl mokėjimo įsakymo ir vartotojui nesiėmus jokių priemonių, neleidžiama vartotojų apsaugos asociacijai, kuri gali ir turi teisę siekti Direktyvos 93/13 7 straipsnio 1 dalies, perkeltos į Civilinio kodekso 53a straipsnio 1 ir 2 dalis, tikslų, be vartotojo sutikimo (bet nesant aiškiam vartotojo prieštaravimui) veiksmingai pasinaudoti vienintele vartotojo apsaugos priemone – prieštaravimu dėl mokėjimo įsakymo, kai teismas nesilaiko pareigos pagal Civilinio proceso kodekso 172 straipsnio 9 dalį?
4. Ar atsakant į antrąjį ir trečiąjį klausimus reikšminga aplinkybe galima laikyti tai, kad pagal teisės sistemą vartotojas neturi teisės į privalomą teisinę pagalbą ir kad klausimo neišmanymas, nesant teisiniam atstovui, kelia didelę riziką, kad jis nesirems sutarties sąlygų nesąžiningu pobūdžiu ir nesiims veiksmų, kad vartotojų apsaugos asociacija, kuri gali ir turi teisę siekti Direktyvos 93/13 7 straipsnio 1 dalies, perkeltos į Civilinio kodekso 53a straipsnio 1 ir 2 dalimi, tikslų, įstotų į bylą jo pusėje?
5. Ar teisės nuostatos, kaip antai dėl pagreitintos mokėjimo įsakymo išdavimo procedūros (Civilinio proceso kodekso 172 straipsnio 1 dalis ir paskesni), pagal kurias leidžiama 1) pripažinti pardavėjui ar tiekėjui teisę į pinigų sumą priimančiam teismo sprendimo galią turintį aktą 2) pagal pagreitiną procedūrą, 3) kurią vykdo teismo tarnautojas, 4) atsižvelgdamas tik į pardavėjo ar tiekėjo teiginius ir 5) nerinkdamas įrodymų, 6) kai vartotojas nėra atstovaujamas teisininko ir kai 7) jo

gynybos be jo leidimo negali veiksmingai užtikrinti vartotojų apsaugos asociacija, kuri gali ir turi teisę siekti Direktyvos 93/13 7 straipsnio 1 dalies, perkeltos į Civilinio kodekso 53a straipsnio 1 ir 2 dalis, tikslų, prieštarauja Sąjungos teisei ir pirmiausia reikalavimui įvertinti visas bylos aplinkybes taikant Direktyvos 93/13 4 straipsnio 1 dalį?

⁽¹⁾ OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288.

2017 m. rugpjūčio 4 d. Bundesgerichtshof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Funke Medien NRW GmbH/Vokietijos Federacinė Respublika*

(Byla C-469/17)

(2017/C 382/36)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Atsakovė ir kasatorė: *Funke Medien NRW GmbH*

Ieškovė ir kita kasacinio proceso šalis: Vokietijos Federacinė Respublika

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Europos Sąjungos teisės nuostatomis dėl autorių išimtinės teisės atgaminti savo kūrinius (Direktyvos 2001/29/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnio a punktas) ir juos viešai skelbti, įskaitant kūrinių padarymą viešai prieinamais (Direktyvos 2001/29/EB 3 straipsnio 1 dalis), ir dėl išimčių iš šios teisės bei jos apribojimų (Direktyvos 2001/29/EB 5 straipsnio 2 ir 3 dalys), paliekama veiksmų laisvė perkeliant jas į nacionalinę teisę?
2. Kokiu būdu reikia atsižvelgti į ES Pagrindinių teisių chartijos pagrindines teises apibrėžiant Direktyvos 2001/29/EB 5 straipsnio 2 ir 3 dalyje nustatytų autorių išimtinės teisės atgaminti savo kūrinius (Direktyvos 2001/29/EB 2 straipsnio a punktas) ir juos viešai skelbti, įskaitant kūrinių padarymą viešai prieinamais (Direktyvos 2001/29/EB 3 straipsnio 1 dalis), išimčių ir apribojimų taikymo sritį?
3. Ar gali pagrindinė teisė į informacijos laisvę (ES Pagrindinių teisių chartijos 11 straipsnio 1 dalies antras sakinytis) arba į žiniasklaidos laisvę (ES Pagrindinių teisių chartijos 11 straipsnio 2 dalis) pateisinti papildomų išimčių ir apribojimų taikymą autorių išimtinėi teisei atgaminti savo kūrinius (Direktyvos 2001/29/EB 2 straipsnio a punktas) ir juos viešai skelbti, įskaitant kūrinių padarymą viešai prieinamais (Direktyvos 2001/29/EB 3 straipsnio 1 dalis), be jau Direktyvos 2001/29/EB 5 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytų išimčių ir apribojimų?

⁽¹⁾ 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230).